

gehad'

waren er plots geen precedentes meer en moesten we alles op ons eentje uitvissen. Toen viel wat wij deden nauwelijks met iemand anders te vergelijken, maar ondertussen hebben tal van rockbands die ideeën opgepikt.

"Anderzijds blijft het me opvallen hoe nostalgisch veel rock vandaag klinkt. Ze grijpt terug naar een bestaande, vroegere muzikale vorm en maakt er een update van. Tot op zekere hoogte doen wij dat ook, alleen hoor je dat er niet aan. Kijk, als ik The Clash wil horen, leg ik wel een plaat van The Clash op, en niet eentje van Green Day."

Klopt het dat toen jullie indertijd de naam Sonic Youth hadden gekozen, het geluid dat jullie zochten veel sneller zijn beslag kreeg?

"Hmm, onze sound hing toen al in de lucht, hoor. Maar misschien dat het woord 'sonic' wel een adequate benaming was voor alles wat er toen in New York broeide. De no wave met name, waarbij geluid minstens even belangrijk was als songs of teksten, om niet te zeggen belangrijker.

"Eigenlijk staat onze naam tegenwoordig vooral voor een *state of mind*. En eerlijk gezegd vind ik dat we jonger zijn dan sommige groepen die half zo oud zijn als wij, maar die wel knoestige, oubollige muziek staan te spelen. Wij hebben rockmuziek altijd bejegend met een liefde die je hebt voor iets waarmee je bent opgegroeid, maar tegelijk bekeken we het vanop een afstand, door de filters die we uit onze kunstschoolopleidingen meedroegen."

Rolling Stone verkoos jou en Thurston Moore in 2004 tot respectievelijk de 33ste en 34ste beste gitarist ooit. Daar zul je op je sterfbed vast met veel voldoening aan terugdenken.

"(lacht) Ach, zulke lijstjes stellen eigenlijk weinig voor. Maar misschien is het wel een gezond teken voor een conservatief blad dat ze ons daar tussen traditionalisten als Pete Townsend en Keith Richards zetten. Zowel Thurston als ik zijn tamelijk primitieve spelers, maar zo'n nominatie bewijst nog maar eens hoe het in rock helemaal niet om de techniek draait, wel integendeel: *too much technique is always a killer*."

Sonic Youth speelt op 11 en 12 december in de Hallen van Schaarbeek. Beide concerten zijn uitverkocht. *The Destroyed Room* verschijnt bij Geffen/Universal. www.sonicyouth.com

Spike Lee maakt film over rassenrellen in LA

De Amerikaanse cineast Spike Lee gaat een film draaien over de rassenrellen van 1992 in Los Angeles. Dat meldt de gespecialiseerde Hollywoodpers.

Universal en Imagine Entertainment zullen de productie van *L.A. Riots* op zich nemen. De film doet het relaas van het geweld dat ontstond in de Californische stad nadat vier blanke politieagenten werden vrijgesproken die terechtstonden voor het in elkaar slaan van de zwarte autobestuurder Rodney King.

Gedurende zes dagen en zes nachten, van 29 april tot 4 mei 1992, vonden moorden, geweldplegingen en plunderingen plaats in de zwarte wijken van de stad, ondanks het optreden van vierduizend soldaten van de Amerikaanse

National Guard. In totaal kwamen er 55 mensen om.

Geen enkele filmmaker waagde zich tot nu toe aan het onderwerp, dat uiterst gevoelig ligt in de Verenigde Staten. Maar de 49-jarige Lee staat bekend om zijn sociale drama's over de zwarte gemeenschap in de VS: eind jaren tachtig en begin jaren negentig maakte hij onder meer *Do The Right Thing*, *Jungle Fever* en *Malcolm X*. Met *L.A. Riots* zou hij terugkeren naar het genre dat hij groot heeft gemaakt.

De laatste jaren draaide hij een paar pure Hollywoodfilms, waaronder de thriller *25th Hour*, de komedie *She Hate Me*, en de gijzelingscapriool *Inside Man*.

(BELGA / RME)

CC DE WERFT GEEL VRIJDAG 22 DECEMBER 2006 - 20u15
INFO & RESERVERINGEN - 014 57 03 41 - WWW.DEWERFT.BE

GET SOME CULTURE!

GOBOTS.be POWERED BY **CJP**

DOWNLOADS | FREE STUFF | GAMES | UITGAAN | REIZEN | PODIUM | PRAAT

VIND OP GOBOTS.BE DE WEG NAAR CONCERTEN, FUIVEN, REIZEN, DE NIEUWSTE MUZIEK EN NOG VEEL MEER. GENIET VAN DOWNLOADS EN FREE STUFF. OF ZOALS DE GOBOTS HET ZOUDEN ZEGGEN: GET SOME CULTURE! SINDS 4 DECEMBER VOLLE BAK ONLINE: **GOBOTS.BE**

van het hart

dat rocknummers een stuk minder beklifden dan verstilde songs als 'La grande marée' of '30 Ans': chansons die glommen als een opgewreven appeltje, maar binnenin krioelden van de wormen. Weinig aantrekkelijk om zelf in te bijten misschien, maar we houden van artiesten die zo'n appel voor je ogen durven door te slikken.

Met zijn teksten die bulkten van escapisme door drank en dromen toonde Miossec zich bovendien als de Houdini van het hart in de Orangerie. In een wereld waarin het glas altijd te snel leeg is en de nacht te donker, vond je dan ook een betrouwbare bondgenoot in de Bretonse troubadour. En op donkere herfstdagen kan zo iets al voldoende zijn.

WAAR Orangerie, Botanique, Brussel
WANNEER donderdag 7 december